

principium suum. Hac autem divina, æternaque generatio alicui in Scripturis, creationis vocabulo exprimitur, quod tunc non significat actionem, per quam Deus producit aliquid ex nihilo, sed tantum actionem, per quam produci, quo-
cumque modo hoc fieri productio. *Annon Christianus.* Tameo.
Christiani
In Ecclesia plures sunt Religioforum Ordines, sed Christiani
adstiti sunt omnes sunt Religionis Trinitatis. Hujus cultus consacrat
cultus sancti, hanc imitari tenentur. Cultus enim perfectio non aliud
est, nisi illius, qui colitur, imitatio: *Summa Religionis ini-
anensis.*

Christiani In Ecclesiis plures sunt Religioforum Ordines, sed Christiani
In ortu suis additi sunt Religiosi Trinitatis. Hujus cultui confracti
eiusculi sunt; hanc imitari tenentur. Cultus enim perfectio non aliud
est, nisi illius, qui colunt, imitatio: **Summa Religionis imi-
tatio.** Ergo **Anagoge ergo ho**licena die. **Auditoris**

teri quem colit. Agnoscite ergo ho^mines iⁿ diⁿ, Auditores
ad quem honoris apicem eccl^{esi} stis per Baptismum: elitis
filiⁱ Parisi Caletis, eti^s fratres Ief^t Christi, eti^s Templ^a
Spiritus sancti. Licit effliss omnes Regum, & Principum fi-
liⁱ, nativitas vestra non ita nobilis est, neque tanta vobis
jura conferret: Si enim etsi filii, eti^s etiam heredes: si
filii, & herodes, (Rom. 8,) inquit Apolostolus, Cibedae autem
Christi. Spiritus sanctus non recedit a Filio, & Patre; manet
in vobis, tamquam in Tempis suis: Tunc sunt Spir-
itus sancti, (1. Cor. 6,) atque in Tempis iⁿ itis admirabiles
actiones exercet. Nam ibi aras attollit, Deo vi^cti-
mas offert, & ex his aris, quae sunt opera vestra, facit Sa-
cerdotess, & vi^ctimas, quemadmodum Iesus Christus, S. Augu-
stino teste, Sacerdos est, quia eti^s vi^ctimas. Tu Sacerdos, ut

vittime, ex oblatione, in oblatione. (in P. 56.) Godeas in Homilia.

Memoria, Memoriā habemus ipsi, intellectum, voluntatem, **quæ**
incedit; non sunt tres vita, neque tres substantia, sed vita una, &
voluntas substantia, & quæ nihilominus distincte sunt per relatio-
nostra sunt

imago licet nem, & peculiares operationes suas; & haec est imago, licet imperfetta, imperfissima, adorabilis Trinitatis, in qua una est natura, & persona tres. Sed quorsum hoc? ut, Patres inquietunt,

nosmet colligamus, & a tot creatis rebus avulsi, quæ nos fallunt, atque partiuntur, consecremus memoriam Patri, in-

tellectum Filio, & Spiritui sancto voluntatem . Adiuncte
deinceps, ut principium nostrum repentes, nostris perfun-
gantur officia erga tres divinas personas . Dei apparet ima-
go in nostra agendi, vivendique ratione, quod naturales
prangonivas, quas nobis largitus est; in bonis operibus nostris,
quoad justificationem nostram, cajus est principium; & in vir-
tutibus nostris quoad gratiam, quae ab illo proficaciter, ut
vita nostra sit natura nostrae ornamentum; bona opera sine
justificatione nostra argumentum; & virtutes nostra perfectio
gratiae; deque eo magis, quod si creati sumus ad imaginem San-
ctissime Trinitatis, baptizati etiam sumus in nomine illius, &
illa non solum prototypus est nostra esentia, sed etiam nostra
familia principium . *Sermone Morale Tom. 6. part. 1.*

Necesse
erat ut tres
Personae speci-
ficatae homi-
nem prepara-
rentur.

Quantumcum gloria homini cedat ex eo, quod ad San-
ctissimam Trinitatem imaginem factus sit, hac tamen cumu-
lum addidisset ejusdem calamitati, si postquam per scelus
hunc deformatassem imaginem, divinae personae illius misere-
tia ad illum reparandum non accelleraret. Illas apparuerunt in

Jesu Christi Baptismo; tunc inquit Guillelmus Pariseniensis,
aqua, cui per se nullus inerat effectus admirabilis, facta est
fecunda ad nostram sanctificationem, per invincibilis operationem
Trinitatis, quae illuc defecit. Aqua si naturalis
ipius virtus inspicatur, quatuor habet effectus. Maculas
eluit, extinguit ignem, calorem mulcat, ac terrae confert
ubertatem. Sed aqua Baptismi ad supernaturalem gradum elevata,
hos cosdem producit effectus majori cum perfectione,
& virtute. Lavacrum est, quo ab omnibus peccatorum for-
dibus ablūmūr, cum et contra qui alis ablūmunt aquis illas
inquinet, atque perturbent. Ex quo Jesus Christus ingressus
est in hoc balneum, sanctificavit illud, atque praefixa fu-
dignatus est. Aqua hac inferni ignem extinguit; cupiditas mo-
deratur, mēritis peccatum, & animam mirum in modum virtutib-
us secundam facit. Unde hæc omnia, nisi ex invincibili opera-
tione Sanctissima Trinitatis, quæ aliquo modo imprimit in
hoc elemento sui ipius imaginem, & fit nostra iustificatio-
nis principium? Sermons. Morales. Tomo sexto. Parte prima.

Tria Baptismi genera distinguitur, ut ita dicam, et exemplum, & imago San-
ctissimae Trinitatis. Tria baptismatis genera distinguitur,
fluminis, flaminis, sanguinis; que tria euidenter habent ef-
ficiem prater proprietatem, sicut tres divinae Personae, quae licet
realiter distincte unam personam fuit Dei. Nonne hoc nobis
inuenire voluit Ecclesia per duo testimonium, qui simul videtur
confundere, tunc videlicet & Calix, ubi hinc quidam sci-
picio.

S U P P L E M E N T U M

Ad Titulos

DE DIVINITATE, ET MAGNALIBUS FILII DEI.

Rigenes sublimis illud ingenium ad Salvatoris Mundus gloriæ unicum addit verbum, quod examinans nobis adstruit ideam Magniūm Iesu Christi Dei, & Hominis: *Christus est Deus, sit, & aliquid ultra.* Quid? Homo ne aliquam habet perfectionem, quam Deus non habet? Eo quod factus est homo, ethus major, atque perfectior? Non

ita profectio; Deus enim continet eminenter omnes perfections creaturarum, & omnia simul Eatis cum Deo nil amplius tunc uno Deo. Nihilominus secundum Theologorum sermonem aliquid est extensive maius; videlicet neficio quoniam concipimus majorem perfectionem in Christo Iesu Deo quam & homine extentionem, quam non adeo diffinire in Deo solo concipiunt. Idem prater proprius accidit, pervos mihi licet haec ut similitudine, que mentem meam illustrabit; accidit inquam, quod Historici nonnulli narrant de fluvii quibusdam apud Indos, qui secum vobant aurum, atque lapillos; cum enim contingit, ut duo simul aquas conficiant, ac se se commixcent, fit per duorum hominum fluviorum permixtionem, qui simul suas operas commixcent, ut existant opera adeo admirablia, ut nihil similiter videatur vel eundem in rebus mundi plenis eorum praetextum.

utrumque, vel quod in regnum Mundum magis eundem premit, atque pulchritudinem aequat. Quidquid sit de hoc portento, cuius me vadere nequaquam proficer, aliquid inter-
venientius, & admirabilius accidit in Salvatore; in quo Divi-
nitas cum humana natura coniuncta, tamquam duo fluvii,
vel maria simili juncta, tempore eodem suas opes, & per-
fectiones comiscent. Ex hac coniunctione exsift admirabile itud compositorum Hominis Dei, sublimius propter me-
rita, dignitatem, Sanctitatem & omnia exigitibilium per-
fectionum genera præ rebus creatiis : *In quo sunt omnes the-
sauri sapientia, & scientiarumq[ue] studiis.* (Colis. 2.) Hoc illud est,
quod per gloriolum hoc Iesu Christi Nomen intelligimus,
quod continet, atque complectitur quidquid proprium est
uriu[m]que natura, & perfectiones omnes, quæ ex gloriofa
hac congerie oboruntur. *Christus est Deus, & aliquid ultra.*
Recens. Autor.

tudinem admiratur. Majestatis ipsius fulgor pertinxit, illius confundens illiciter. Quo magis illum vident, eo diutius videe cupiant. Si incivitatibus, in oppidis non inventum, in penitiori solitum recessus ad illum perquisendum confluunt. Tanta conuentum multitudine prematur, ut neque procedere, neque recedere illi sit integrum. Ad eam evitandum, & ad spiritum liberius reciprocandum tenetur phelum aliquem confondere; atque ut cum Discipulis suis paulliter quieti indulget, delitescit. Quocumque teatad iter, semper inquadrata Iudeorum & Gentilium turba stipitur, neque noctu recessente. Segnatur eum multitudine episcopi publici ab omni Iudea, & Ierusalem. (Luc. 6.) Item 7.

Moyes hominis creationem enarrans, ter repetit, Deum dicens, creare illum ad imaginem, & similitudinem suam, ut nos homines imaginem eius, & similitudinem suam possimmo. Atque quod plumaris, & gravissimas causas. Attente igitur vos, domine filii cordum eum, qui sibi velit imprimens in hominibus anima divinarum perfectionum illum characterem. Primum filii fidei quidem per hoc vult, ut cognoscat cuius sit, & discat quem honorem suo debet auctor. Servus domini sui getans insignia, illi servire debet, cumque reverenter, quia dominus suus est. Getas imaginem Dei; ergo Dei es, non tui: Secundo item cogite cura, ut summa cura anima sua integratatem tueatur, ne polluat imaginis hujus palmaritatem, episcopi

Quodomonam verbum hoc a Iesu Christo prolatum, *Ego sum*, sine ullo conatu, siue elatiori vocis tono pertrahit in terram robustos homines & bene valentes, ac ad pedes iuuos dejet militum manum, qui ad illum capiendum accederent? Nihil his vergit. *Ego summitus*, & tranquillus. Due vocula, breves, simplices, vulgares, nihil figurata, vel energeticum habentes illud compontunt; nihil est quod terreat, quod minetur, quod portendat, & innuat effectum, quem parturit pars. Videbit opus eft, ut duas verba aliquid non ita vulgatum, ac latens continent. Opus eft proculdabio scintillant eft de summo. Celorum vertice dilapsum; radium quandam veras Divinitatis, qui dupliciti huic verbo immixtus sit, & qui illis virtutem communicias, quam suscepimus, & qui illis beatitudinem, quam obliteret lineamenta: nam ne unum quidem ex illis eft, quod peculiarem non habeat nitorem, qui in te viti horrentem cetera non debet. Tertio vult illum parum efficer, quem fibi aliquando per gloriam, & modo per gratiam conjungat. Similiter enim magna eft ad conjunctionem dispositio: contraria nungunam fibi fati bene coherat; sed precipius, finis eti adimplere admirabile consilium, quod ante omnia facula conceperat, sepe personaliter cum humana natura conjungendi. Quapropter illam incomparabilis hoc favore dignam efficer cupiens oculos conciuit in prototypum perfectissimum, qui valeat inventiri, illum videlicet ipsum, ut illi sum imaginam imprimens, illa similior evadat, & ea conjunctio majori cum dignitate, ac decoro efficiatur.

Futura cognoscere, & effectus, qui nullum habeat necessarium cum causis, a quibus producuntur, nemus, prædictæ, Scriptura teste, character est, id est, Divinitatis argumentum. Annuntiatum que venient fuit nobis, & dicimus, quod Dii efficiunt: (*Isaia 1. 4.*) hoc enim potissimum est extra hominum, & Angelorum cognitionem, & Divinitatis privilegium est. Iudei, qui Salvatoris evo vivabant, & profecte veritatem hujus redargui non potuerunt hoc argumento, neque cognoscere voluerant illum Deum esse, & Meliam quem expectabant, nisi postquam cognovissent veritatem rerum earum, cum futura portenderat: verum hodierna die illis persuasum esse debetur videntibus adimplera ea, que jampidem

dem vaticinatus est tanta cum certitudine, & nos nosmet
in fide hoc confirmare debemus oculis nostris usurpantes ea,
qua post hoc seculorum decursum ventura praedixit. *Autor*
Sermonum in omnia argumenta.

Negari non potest, inquit Iesu Christi inimici, illum mortuum esse, neque ipsum a morte se eripuisse. Ita Cane

Negari non potet, inquit Iesu Christi Inimici, illam mortuorum esse, neque ipsum a morte se eripuisse. Ita sane respondemus, & confitemur; sed ire inficias vobis non licet, terram universit illi parentas, naturam universum pulla, & lugubri veste dolentem suum testatam huius, terram quidem tremunt. Templo velut fiscis, sollempniter, quis circumstantias historiorum veterorum nullus praetermisit. Ita est, finem; sed non dicitur Hominum hunc tertia die resurrectio; uti promiserat. Semper in uirium resurrexit.

calum quod unius Deo patre natus est; & quidquid praecaverint
inimici, & quantacumque fuerit militum in excubis positio-
rum vigilancia, de Sepulcro exivisse. Ita est, fatuerit; sed
nou dicitur ipsius in Calum ascendere, & ibi loci, unde se
in Calum sustulit, extare adhuc Sacra pedibus vestigia;
non dicitur illam præstitisse fidem, quam egenis Pictoribus
obligaverat, faturum, ut in nomine ipsius totidem, & mul-
to plura, majoraque his, que ipse fecerat, patrarent mira-
tula; id certum est. Terties fuit infestissimi ejusdem inimi-
ci. Quia velut sententia est de eximitis viris, de quoque ir-

ridendis divinitatibus veltris; quibus universum terrarum illarum

orbem replevit? Ut illa est que facultatem cuiquam trahiderit vel unum sanandi hominem, cuius morbus siue pueris incurabilis esset? Deus enim, quem colimus, Discipulis suis, eorumque successoribus auctoritate contulit ejecendi daunos, oculum aciem ex eius, claudis motum; & vitam mortuis reddendi. Quidquid de illo diceret, solum Ascensionis existent Mysterium adeo singularibus circumstantiis ad illud usque tempus inaditus, convexitum, solum omnibus obiectiones vestras potest rellevere. Deus hic in mortuorum refugens, & gloriose in Calum ascendens magnâ per se ipsum intracula operatus est, & plerisque eorum, qui doctrinam illius fecuti sunt, contulit facultatem alta in nomine suo perpetrandi. Nonne haec generalis est difficultatum omnium solutio Secundo omnes difficultatis Christus. Sed quia vestra fons, &c. Deinde omnes difficultatis Christus.

tentia est de omnibus Diis vestris? Pudet me de illis verba
facete; adeo intelix exstitit fatum eorum; adeo me miseret
vestrae tactitatis. Ubi sunt immortales, ac omnipotentes Di, qui
misere obseruant & licet illos in Celum sublatos esse.

quæ dicere obseruant, & nec nos in Calum labilitas credatis, nullam unquam fua Divinitatis, & potestatis speciem dederunt. Letare igitur admirabilis Deus, latare solus in Calvo, ubi sedens ad Patris tuum dexteram dehinc fruoris gloria: Moris tua est vita tua Apologia, Resurreccio apostolia est mortis tua; verus utrictique. Domine, audacter dicimus, & tanta cum veritate, quanto cum gaudio proflamamus: Non est secundum opera tua: Omnes genitae quaque fecisti venient, & adorabunt eorum te Dominus, (P. 8. 5.) ac te cognoscentes te solum vere esse esse magnum, & solum Deum, glorificantes nomen tuum; quoniam magnus es tu, & Deus solus. Sanctorum Elogia.

Omnes homines a Iepisu Adæ; usque ad finem sæculorum,

quicunque justificationem, & vitam receperunt sanctificati sunt per justitiam unius, videlicet Iesu Christi. Abraham justus fuit, quia creditus est in Iesum Christum. Oaines San-
cti. Messias. At Patriarcha instigavit Gnes. anima in Iesum Christum.

et aperit filiem
adventus
Iustitiae.
cui Patriarche iustitiae sunt, quia in Iesum Christum cre-
diderunt. Sanctus Augustinus perpicue hanc explicit veri-
tatem cum aferit neminem vel libertatem, vel salutem con-
sequi, nisi per Iesum Christum: *Credimus uultum benivolum
liberari... nisi per unum Mediatores Iesum Christum.* (Epiph.
157.) Iusti qui vixerint antequam ille in terras descendere-
ret, falsi facti sunt per filium in hunc Deum-Hominem.
Fides illorum, & nostra eadem est. Quod illi faciendum cre-
diderunt, scilicet Filium Dei venturum humanum induim
carne, id iam factum credimus. S. Paulus aferit, nobis cum
debet Fidei Spiritum, ac Patribris nostris; hoc est, ve-
terum Patriarcharum fidem, & nostram tandem esse. Idem
habet objectum. Illi sanctificati fuerint; quia confidabant
in Iesu Christo, quem rami quam ventorum Meliam expecta-
bant; nos vero sanctificari non possumus, nisi spem omnium
collocantes in hoc eodem Melia, utpote quia jam venit ad
eum.

nos salvos faciendo. Dei Filius igitur est Caput nostrum, & Salvator eorum etiam omnium, qui ante Nativitatem illius descendenter. Apostoli verbum in tota extensione sua verum est: Omnes homines, inquit, recipiunt iustificationem, & vitam per iustitiam unius. (Ad Corin. 3.) Luther in Anno Evangelico anno 5.

¶ **Filiis** **te** **no**
ne **Media**
tor **eis** **San**
ter **per**
te
Iesus Christus Mediator noster est; & unum Mediatores habemus, quemadmodum certatur Apostolus; Iesum Christum hominem Deum. Si quando Sancti Mediatores nostri vocantur, non sunt eodem modo, quo Iesu Christus est. Sancti appellis petrum, & nos illos eramus; iteque Mediatores pro nobis possumus; nisi cum aliquibus conditionibus, & verbum hoc in latiori significacione sumendo. Sancti orant
Iesum Christum, Mediatorem nostrum.

tamquam precipia feli Christi merita; & ad ea, quæ per tantum obtinenda mutantur meritis Capitis hujus adorabilis. Sunt igitur Mediatores ad intercedendum; & quandoquidem folius Dei Filius est qui pro nobis solverit, qui mulcere poterit fratrem Patris; & qui per superexcellentem infinitiorum

iam, que requiritur ad suum regendum imperium. Legit in penitioribus cordium latereb, eaque ad arbitrium convertit. Exiguo oris fui flatu potest exstupfare inimicos suos, omniaque corum dissipare consilia. Quis Rex? quod regnum non cognoscit illam? quis audet illi resistere? Sed plerique Fideles, qui illum fatentur & dicunt se velle Regi huic famalari, volunt alteri quoque defervire, Mando videlicet, & putant, se simili conciliare posse utrumque hunc dominum; Filius autem Dei, qui ipsa Veritas est, hoc fieri possit negat. Nemo potest dubius dominum servire. Et hujus impossibilitatis ratio est, quia Iesu Christus, & Mundus duo sunt Domini, sibi invicem inimici, habentes leges, & placita profusa opposita, & propter fines omniae diversorum invicem contendentes. Ex Homilia Galena.

diversis inveniuntur concordantes. Ex *Liberis* et *Actis* apostolorum. Quamam volupitate perfundor, Salvator mihi, audiens gloriosum illud testimoniun, quod tibi peribet Pater! Non tantum quidem omnes inimici tui, qualis es, te confiteri! Saltem vero ego aliquomodo reparare fatigam obsequitis, & amore meo, contumelias, quibus afficeris. Es dilectus Patris tui Filius, & tales te esse, me juvat! Ita enim acceptus ho in oculis eius; ac tu dignaris, ut ita dicam, communicare mihi gratiam, qua apud ilium frueris. Pater tuus, Salvator mihi, te unice diligit: & arbitramur te confituisse donorum. *Quoniam*, & *conciencia* amas nos. & me tibi in negotiis deinceps, & te secundum. Dicatur ea nobis lacrima plumb. *Vide*, omnia facta secundum exemplar, quae sibi obseruata sunt est in mons. (*Hov. 8.*) Sed non in Calvario tantum iuxta Prophetam Iesum Christum nobis exemplo est, sed ad ipsa uerba pueritia: Ad illius igitur normam componebimus omnes cogitationes, verba, actiones, odia, studia, timores nostros. Hoccine fecisti haec tuus; hoc in posterum facias? Ex *Migrati Novi Testamenti Parvis la Navis*. *It. Tomo 1.*

tuit donorum suorum; & q̄ioniam amas me, & me tibi in fratrem adoptare non abnūis, effundit illa in me, ac me tamquam Filium suum habere dignatur. Huius ita; Domine, non habeo, neque sperare possum me supernaturalia bona habitum nūs per te: amor tu unice, & amor, quo Pater tuus te prosequitur, deboeo quidquid sum, & quidquid sperare possum me futuram in ordine gratia. Pater tuus me remittit ad te ut docar, & ut agam tecum de' iis, quibus indigo. Heu! Quā bene sum in manus tuis! Ta me docebis omnia, q̄ia me scire opus est; tu mihi dabis omnia, qua me polidere interest mea, sed in eo subsistam, ut ex te uti cognoscendi, amandique gratiam obtineam. *Pater Seigneur.*

C. Sanctitas, ut pro modulo nostro loquamur, puritas est integra, atque perfecta, fine maculae, immunita ab omnibus peccatis. At non solum Iesu Christo, sed etiam eius preci-
pientia! Hanc impagna, hanc dele, & averte.
admodum

bus, qui tunc expianda. At non totum Iesum Christus non peccavit, sed neque peccare posuit, quondamque peccatum infinite magis dicit a Divinitate, quam tenebria a lucce; idque etiam quatenus Homo est, ex quod Sancta ejus Humanitas omnino subdita erat sue Divinitati, & ad unguem omnia illius sequeratur imperia. Iesus Christus Sanctus est, quia fons est, & origo omnis Sanctitatis, quam omnes homines possident; quia ipse hanc illis communicat, eisque passione sua promeritus est. Ille Sanctus ita est, ut vita ejus sit prototypus, ac norma nostra Sanctitatis; quondamque nos eo factores erimus, quo propius imitabimur actiones illius, & divina ejusdem documenta sequemur. Ille Sanctus est, quia objectum est nostra Sanctitatis, quondamque tota sita est in eo diligendo, & illi per voluntatis conformitatem adhaerendo. Igitur quoniam Iesus Christus Sanctus est, & Sanctus Sanctorum eminenter, & quidquid nos docet Sanctissimum est, ad unguem sequi non oportet praecipta ejus, aliquoquin in corruptione, ac sceleri viciros. *Psalm in Schola Iesu.*

Intelligentia domum prompta, & facilius est penetrari quae efficit, ut uno statim intuitu aequalquam seculum dominum Scripturarum, quarum clavim nobis preberet. Hoc vivendum est lumen, & acutum, quod nobis ostendit quod quid in qualibet creatura lateat paleritudinis, & perfectus Creatoris: ita Iesus Christus, & post sancti Spiritus illipsum Apostoli posidebat omnes Scripturas, legem Prophetas, &c. Ita tot aliis Sanctis ad intuitum osculos cuiusdam reperiret in exafim rapiebant, & impetus administrationis, & amoris erga Deum suum. Hac eadem divina intelligentia aperit nobis principia, & secreta vite Spiritus domini. Dominum ergo pretiosum hoc donum flagita, versus simile memento, nihil illi magis adverferi, quam parvum, terrenos affectus, adhesionem peccatis etiam venientibus; simulque nihil magis disposturam animam tuam illud recipiendum, quam humilitatem, orationem, patrem cordis. O Deus, dicebat olim David, da mihi internum, ut vivam vitam hanc interiorum. *Idem.*

Confutii domum instinctus ex finemateriali, qui non se

ac facilius viciatos. *Read in Schola Iena.*
Complexis sunt ex ipsius fidelibus, qui Jesum Christum
Deum quidem esse fatentur; sed verbi sanctum. Perfusum
quidem est intellectu ipsorum de hac veritate, quam fa-
ctis negant. *Verbis confessionis se nosse Deum, factis autem ne-*
gant. Itaque Iesu Christi iniuncti non solum sunt Tyrani-
ni, qui perfecuti sunt illius Religionem, neque Harecini,
qui illius impugnauerunt Divinitatem, sed illi etiam, qui
actionibus suis & vita via ipsius profusus opposita negant
inde percipere fructum, quem ille referit a nobis exoptat.
Verbo, omnia illius magnalia cognoscimus, cum Divinita-
tem eius contemperat, atque tunc vere illum contemperat
Deum nostrum, cum amamus illum, & illi unice famula-
m. *Auctor Sermonum in omnia seruatum.*

Ihesus Christus est Rex nostrus, Dominus, & Iudex. Scriptura his nominibus illum appellat apud Iordanem: **Dominus noster nos**, **Dominus regnus noster**, **Dominus rex noster**, **ipsa falso** **vobis nos**. Illum sub hoc titulo agnoscere, sed scitio Re-**gnum ipsius non esse de hoc mundo**; ne igitur expectetis in- **hoc mundo vestre feriutis mercedem**. **Natura**, & **demon** Bellum indicare hunc Regi; utrumque sequitur? **Ipsa no-** **strus est Pontifex**. Sacrum hunc characterem concutili illi Pa-**nunc fortitudinis spiritum induit. Intractus animus, & **Salvator**, licet mortali tristitia laborans, occurrit isimis diuis ille agnus, quem palto ante subierat, admirabilis effectus hujus doni fortitudinis. Enixa tua preces intra, ut illud divinitus assequaris; nihil hoc magis necesse. **Vita hominis iuge praeium est**, dicit Scriptura; finiti te obsident potentes, subdoli, indefiniti inimici; tene sperare victoriam sine fine Calefit: subdidi? Contra me incallente Deus imbellitatem mentis, & corporis.**

ter suus, effundens in Sanctam illius humanitatem omnem Divinitatis unitatem. In Maria utero, & primo sua Conceptionis momento primum obtulit Sacrificium, in quo simul fuit Sacrificulus, victimæ, & Altare. Aeterno huic Pontifici peccata vestra confitemini; hic illa vobis dimittit per eum, cuius Sacerdotium suum communicavit: quoniam per omnipotentem divini Spiritus uitæ virtutem. *Molis Novi Testamenti Patri la Nouilla Tomo primo.*

tit per eos, quibus Sacerdotium suum communicavit: quoniam Religionis sensu adeo paucos fieri vobis ad illos accedendum est? 3. *Mediator* eius noster. *Mediatoris manus*cepit obire ex primo furo *Iincarnationis articulo*; neque illud unquam interpellavit, neque eum interpellaturus. *Vivit*, Apostolus ait, ut intercedat semper pro nobis apud Patrem fumum. *Quod inde nobis filia*culum argumentum!* caye-
t nihilominus, non habet in presumptionem degenerat.*

(1. Corinths. 9. Philipp. 3.) Verumtamen exilio omnia derelin-
cum esse proper eminent scientiam Iesu Christi Domini mei; pro-
pter quam omnia derelinco feci, & arbioris us sceror, ut Christus
luciferaam, & siam discipulis Iesu Christi in divina
hac scientia, si nihil eorum, quae in terra sunt concupisce-
re incipiatur. Sentis ne te fieri amicum, & discipulum Sal-
vatoris? id est non potes, quin abnegas omnia falem cor-
de, & affectu. Idem.

Pietatis donum suavis est animæ nostræ propensio, qua
Deo tamquam Patri nostro inhaeremus, ejusque Sanctis tam-
quam amicis illius, ac proximo quatenus ejusdem imaginai.
Totum Evangelium non aliud est nisi jugis expressio sen-
tientia hujusmodi, quibus Salvatoris anima erat repleta. Qua-
cum caritate non loquitur ille de Pater? quo amore non
recepit ille ab adorabilibus manus illius calicem licer amar-
rissimum passionis sua? Quid ergo, dixit ille Petrus, cali-
cem quem dedit mihi Pater non vis, ut bibam illum? Quo
affectu, qua suavitatem non loquitur proditor Jude eadem
in occasione? Nihil pratermititiae, ut obtinetis calitum spi-
ritum hunc pietatis, qui telle sancto Petro adeo utilis est,
omnibus neccesarius. Divine Salvator fons, & exemplar
omnis pietatis, reple cor meum quis hujusmodi fenibus er-
ga te, & ex omnia, quæ diligis. *Idem.*

Donum timoris Domini sacer est , ac religiosus timor , quem nobis immixtæ præfæcta Dei æque amabilis , ac formidabilis . Sancti ipsi quamvis in Calo peccare non possint , non carent tamen hoc reverentiali metu ; siquid trepidant coram augusta illius Majestate , & sefe , ut ita dicam , et extinxiant coram illa . Tales , immo adhuc sanctiores erant sensus , quos Salvatori fidejunctæ perfectæ Divinitatis cognitione . Intuitus tot perfectionum , que infinite superabant illum humanæ naturæ suæ , excitabat in singula momenta in spiritu , & corde ipsius nescio quem religiolum , sanctum que horrorem , sed simul etiam cum suavissimis amoris , reverentie , & alacritatis sensibus permixtum ; et quo proficiscibat zelus ille domus Dei , odium peccati , mortis desiderium ea mente , ut magis , magnifice Patrem suum glorificaret . O timor salutaris ! O sacer amor ! o devotans zel ! replete , possidite cor meum , sed hoc unice possidite ; inde quemlibet altum sensum extrudite , ut infestanter hoc adorabili præsencia Dei occupato te meatum , teque ita diligam , ut nunquam te ladam .
Idem

Ad æquissimam magnitudinem Jesu Christi ideam concipiendam: quatenus Deus est, talis est ure nativitatis; & quatenus homo, jure adquisitionis est Dominus omnium. Quatenus Deus, omnia per illum facta sunt; splendor est, imago est subsistens, & confubtantialis Patri suo; sustinet, ac regit omnia virtute verbi sui, sive videlicet Voluntatis. Quatenus Homo summus est Pontifex, qui Sanguine suo omnia peccata nostra expiavit, quod omnia simul Legis antiquæ Sacrificia facere non poterant; & modo est in gloria supra creatura omnia, non solum super homines, verum etiam super Angelos exaltatus, quibus jubet Apostolus illum a nobis praeservari, quemadmodum illum prætulit Prophetis: cum ille ita sit Angelis omnibus sublimior, qui nomen, quo recipi, Angelorum nomine sit excellens. Hoc autem nomen est Filius Dei, quod, ut texus innuit, quasi hereditario jure confecutus est, videlicet certum titulum, qui illi futurus erat perpetuus, qualia apud Hebreos erant bona, quæ hereditatis jure adquirebantur. Per gloriam autem, in quam ingressus est Jesus Christus post Resurrectionem suam, ipse habitus fuit pro Filio Dei, & per hanc dignitatem per Angelos elevatus est, infra quorun conditionem se ipsum submisserat per formam servi, quam ad nostram salutem procurandam assumpserat. Tournoux in Anna Christiana Tomo primo.

Ante Resurrectionem nondum efficiebat Deus, ut elucesceret potentia, & Majestas magni hujus nominis, quod Iesu Christo tribuerat. Miracula, quæ operabantur Salvator in vita sua mortali non effecerunt, ut pro Deo haberetur, nisi a paucis mortalibus. Ceteri prohibebant infirmatiibus, quæ tegebant ejus magnitudinem, & Crux delevit. Discipulis iussa ideas, quas de eis Divinitate conceperant, Volum post illius Resurrectionem sublataum est: tunc innuit, quis esset, & miracula, quæ operabantur Apostoli ad fulcendum testimoniun, quod perhibebat Magistru suo, qui resurrexerat, & regubat in Cælo, effecerunt, ut adoraretur tamquam Deus a Judais ipsis, quem tamquam noviuum mortaliū omnium contempserunt. Iesu Christi quatenus Deus propria potentia corpora suum suscitavit, id eoque se ipsum exaltavit, atque glorificavit, ac cognoscendum pro Filio Dei. Quatenus homo a Deo resuscitatus fuit, & in hoc sensu. *Deus*, dicitur.

Pet Refut
reponens
l. i. Del
Divinitas

Raccolta isti s. & in hoc nō tenit Deus illum exaltavit, & glorificavit; Deus effecti, ut habetur Filius suis, & Deus similis sibi. Tenebrosus in anno Christiano Tono quinto.

Ur in nomine Iesu enim genuflectatur. Flectere genu significat reverentia. Hoc erat signum adoracionis, quam Orientis Reges a subditis suis recipiebant. Dum autem hoc obsequium pigius praefatur non solum profanum presertim, verum

Domini Nostri.

10

declaravit in Resurrectione sua; & ille de tumulo gloriosus, & immortalis egredens maximum edidit specimen Potentie sua praecepit fuis Sancitatis argumentum, & solidissimum Religionis suis posuit fundamentum. Si enim Resurrectio nulla est, nulla est immortalitas; si immortalitas nulla, nulla est iustitia; si nulla iustitia, nulla quoque providentia; & cum nulla sit providentia, omnis quoque Divinitas corruit. Iesus Christus autem omnes hanc veritatem per suam Resurrectionem probarovat: Magnitudinem quidem suam, quippe qui propria virtute resurrexerat; iustitiam, quoniam gloria sua premium est passionis suarum; providentiam suam, quia destinat nobis beatissimam immortalitatem, & per resurrectionem suam, nonram quoque certam facit. Ia videtur totum Evangelium, & omne Apostolorum suorum testimoniom redigisse ad hujus unius Mysterii publicationem, & in hac una veritate Missionem eorum fundare. *Eblexis in Panegyri.*

Quod. *Glossa Ch. 10. 10. 11.*

Quot sunt Christiani qui credunt, & fidem suam non se-
quantur? Mysterii nimis obscura sunt, hac non satis eos
movent. Vellent miracula. Si videnter Calum patetere,
ac ex gloria sua dilabili aliquem ex beatis illis Spiritibus,
quis metit Deus ad facienda imperata, & fidem salu-
tem procurandum, quanto fervore fides eorum inflammare-
tur? Si ex imis Sanctuariori adylium lumine emicaret, quod ip-
sa penetrate Tabernacula, & Iesu Christus.

J. C. et
rum lue
ur. ne penetrat Tabernacula, & Iesus Christus non aliquo-
m in Hostia appareret, qua reverentia ad Altarium pedes pro-
cumberent? Quo zelo non flagraret in eos, qui Sancta pol-
lidunt loca? Sepe audiuntur mortales, qui dicunt: Unum
mihi fatis esset videre miraculum, & vita genus mutare-
Nam illi falluntur, & nesciunt quid sit converti. Putant fa-
tis esse nosce, unum esse Deum, & illi dant obsequia
pristare, quo Euthanicus quorū Idolis suis adhibebant. Eo-
rum imaginatio hōis quidem spectaculo queretur, sed
levis hac impressio cor ipsam non pervaderet. Dei Po-
tentiam admirarentur, sed non ideo in Caritate profice-
rent; illis magis esset perfusum, non ideo tamē con-
vertebantur; & quandoquidem non Scripturarum auctorita-
tas, non instinctus, non interiores conscientias sensus,
non Evangelii predicationi, non Caelestes afflatus ad cre-
dendum illos impellunt, miraculi etiam impressio osci-
fissim evanescunt. Hoc in actiones singulas instaurandum
est; & miraculorum vindictorum libido, color est,
vel solitum, quod curvatur, dicitur.

*vel solitum, quod querunt duritie cordis sui, non
remedium; neque auxilium, quod ad fidem suam per-
fecit, roborandumque desiderant. Idem Eleazar in Pa-
negrictice.*

Dei Filius Rex noster est ob plures titulos, quorum minus fatis, superque est ad supremam illius auctoritatem perfidissime statuendam. Itaque non agitur hoc in loco de inquirendis probacionibus ad confirmandam probatitudinem auctoritatem; sed illud dumtaxat ad examen reverendum est, utrum sitis Regi vestro Fideles, & utrum id praestiteris obsequium, quod praetandum est Regi adeo praelentili; & an fatigemini, ut alius Dominis defervatis. Sanctus Paulus nos admonet, ne, quandoquidem tanto redempti sumus, pretio, ad amorem hominum mancipia: quasi dicere, cum pretio magno redempti fuerimus, nos Magni Regi servis fuisse; & indignum esse Magni Regis: servos subiecti hominibus, eorumque huius mancipia. Estis ne vos ex eorum numero, qui turpiter Regem Cali deferunt, ut hominibus fanumelum? Semet Mundu voluntatis subiungere, & potenti viro morem gerere, quia ab illo aliquam prophanum gratiam, illius libidini obsequi cum propria conscientia detrimento, nullo in discrimine habere pedibus calcare Sanctas Evangelii leges, ut profane illius exequanum imperia, non audere eidem obsecrare exigenti a nobis, quod Religionis nostra placitis adversari, nonne huius illud est, quod sanctus Paulus appellat deferere Regem suum, ut hominum filii evadamus? Quot sunt ex his hominum servi, qui ob tenuissimum lacrimulum, vitium sharpi, quebantur, & illis, quae nobiscum, & liquebant Angelum jure de illo dixisse, est, est, est, erit Magnus. Magnus inquam absolute, sive modis carione, & coarctatione, quippe qui magnus est in omnibus, magnus in se ipso, in divinis relationibus suis, in statibus, & officiis &c. Magnus in se ipso; quia magnus est in persona sua, magnus in divinitate naturae, magnus in persona communicata naturae humanae. Magnus in relationibus suis ad personas divinas: quia alterius, quidem Filius est, alterius vero principium. Magnus est in ratione, quam habet ad nos in statibus, qualibus bus, officiis, privilegiis: ipse enim Caput est, nos corpus, & membra ejus. Ille Spousa est, nos autem cor, & delicia illius; Ille Pater, nos filii, ille Pastor, nos oves: Ille Doctor, nos discipuli; Ille Redemptor, nos captivi; Ille Rex, nos subditi: Ille Sacrificulus, nos hostiae viventes, & ab illo immolata gloria Patri sui. Brevi; tonum est, & totum nocturnum; est vita, lumen, & salus mundi. Ita Calum, ac terra conspirat ad supremam hanc Magnitudinem celebrandam: Calum projiciens coronas suas ad pedes ejus, & exclamans, *Dignus est Agnus accepte virtutem, & divinitatem.* (Apoc. 5.) Terra autem obsequum illi praefallis taquam Deo suo, Dominae suo, Salvatori suo, secundum illud vaticinum. *Ei adoratus sum omnes reges terra, omni genere servient ei.* (Apol. 11.) Cardinalis de Berulle in Praefatione ad Thracianum de manib; Iesu Christi.

sum luctuum vitium thure colunt, & in honore feculas
habent? Hinc Iesus Christus eos vocat, eisque ostendit
viam, per quam illos jubet incidere, ut perveniant ad
e; inde alia pater via, per quam sperni sibi Principis
alicuius viri gratiam accupatores. Iesus Christus relinquitur,
nemo sequi studet viam sibi ab eo indigitarum, haud
habentiam amplectimur eam, quam nobis utilitas nostra
suadet. Ecce quomodo Regi vestro morem geritis: ec-
ce quomodo relinquitis illum, ut fatus hominum, &
cupiditatem vestram mancipia. Sanctus Paulus alibi
dicit, (*1. Cor. 6. 20.*) quoniam redempti sumus magno
prete, nobis quidem glorificandum esse Deum, cumque
in corpore, atque in membris nostris portandum. Pois-
mus ne mias aliiquid operari pro illo, cui tanti stetit fieri
Regem nostrum, & Dominum? *Lambert in Anno Evangelico, Tomo secundo.*

Rex noster plenus est mansuetudine in iis, quae precipit nobis. Nullum nosca preceptum imposuit, quod vites, statum, nostramque conditionem excedat. Mandata omnia ad eum recte ratione conformia, ut huc una ratio
Maurus Cont. Bibl. Theol. de Myster. Tom. IV.

Supplementum ad Mysteria

110

Dum vivus leprosus mundavit, curavique paralypti, & hydrope labores operantes. Quinque hominum milia pane dupli, ac pesciuitur eis. quisque ad faciem expievit. Ventis imperatis, ac furentes procellas ad malaciam vocavit. Scient illius crudelissimum Doctorum scientiam superabat; quin abullo institutores literas didebant, feceritima penetrabar mensum consilia. Se crucifigendum prædictum, omnesque Passiones sui circumstantias prænoverit; proximum civitatis, ac Templi Jerusalymitani excidium portendit; plures unico verbo ad vitam mortuorum revocavit; quod admirabiliter est & ad credendum difficulter, se ipsum a mortuis suscitavit; & post dies quadragesima a Resurrectione sua ascendit in Calum, unde post dies decem missit Spiritum sanctum ad Apostolos suos, qui simul adepti sunt cognitionem linguarum; qui Hebrei locuti sunt, Syriacis, Chaldaicis, Graecis, & Latinis, & generatim linguis omnibus. Denique Iesu Christi tantum edidit: miraculorum numerum, ut testimonio eorum, qui illi suis oculis ultraparaverunt, omnia narratione complecti valeat nemo. Patravit enim miracula in Sole, in ære, in terra, in aquis, in lapidibus, in arboribus, in bellis terra, in pescibus, in hominibus, in mulieribus, in pueris, in iis, qui bona fructuante valitudine, in agris, in viventibus, & mortuis. Ea quilibet in occasione, in instanti, quia subiectum videret, vel tangeret, verbo tantum, & nonnonquam sola volvate. Apostolis quoque largitus est facultatem miraculorum suis aequaliter operandi, immo etiam communicandi aliis hoc donum admirabile, quod sapientia cognitum est experientia. Sed hæc omnia miracula sunt effecta, quæ humanas cognitiones, & vires excedunt; generales naturæ leges superant, immo easdem perfingunt aliquando: igitur audientes habent Dominum creatorum omnium, qui Deus est.

Lectio in Religione defensione.

Dum J. C. Tota Christiana Religio Deum nonnisi per Jesum Christum adorat; & patet, se nonnisi per eamdem accedere posse apud Eum. Sine hisus mediatione creditur, se nonnisi Deum adoramus cum eum.

Ipsum scriptura ait Deum dare, sapientia significat, illum facere, ut donum, quod facit, cœsare, & fulget. Darit Deum adorans, qui sumit Deus, & Homo sit, neccesse est, ut aliquo omnem ipsum abiceret; non dico, in gratiam cum Deo redendi, sed ne accendi quidem. Sed unde nam haec perfolio, atque convicio, nisi ex cognitione sui criminis, peccati, atque iniustitiae? Omnia ergo sibi coherent, atque consequuntur in Christiana Religioni systemate. Injustitia haec hominibus irrogat Medicina necessitate, ut via paret illis ad gloriam. Medicus haec debet homo, ut divina satisfacieat justitiam; debet illi Deus, ut satisfacieat suis preciis, ac meriti tributus. Per Medicorum huius intercessionem, offeretur coram Deo, per illum Deo nostra opera, cultumque nostrum offerimus. Per infinita illius merita accepta sunt Deo nostra oblationes. Per hujus Medicorum gratiam refutimus cupiditatem, ac sensibilibus objectis avellimus, & inventimus viam, quæ adducit nos ad incrementum veritatem, ad bonum supremum, ad immutabilem justitiam. Denique per hanc gratiam Deo conjugiamur, & ordo instauratur. Ex libro, qui inscribitur: de sui ipsius cognitione. Tomo secundo.

*Nemo meo invenit, quod sanctus Joannes Baptista in Marius utero peribuit. Magnibus Iesu Christi, Joanne Baptista reliquias, & memoria peribuit tempore quo ignotus erat omnibus, & quo non poterat after ejus adventum porcendere. Apostoli nondum prædicaverant nomen illius; Evangelistæ nondum ejus scriperant Evangelium, nondum ipse illud Sanguine suo confirmaverat. Tamen in hac talia caligine, & stento, prima lux, quæ ad illum offendendum oborta est, fuit sanctus Joannes: prima vox, quæ prædicavit illum, fuit hic Propheta; hic primus extitit primus Apostolus, primus Evangelista, & primus Minister. Post præclaræ diec officia, hodierna die prodit in lucem, palam fecus Jordanem profecurus, quod secreto incepatur, adhuc infans, & in Parentis sue alvo conclusus. *Bis in Panegyricis Sanctorum. Tomo secundo.**

Flamma secreta, & desiderium, quo sanctus Joannes Baptista flagravit annuntiandi Christum Iesum, Jordanem convenerit in theatrum, ubi suo perlungitu munere; neque hoc dico folium, quia preparat vias illi venturo per eam, quam prædicat, penitentiam; sed quia tria peribet celeberrima illius dignitas testimonia. Primum fuit in aquis Pluminis hujus, cum baptizavit illum, quia specimen præbuit illi submersioni, atque obediens. Sanctus Petrus Chrysologus illum in ea occasione medium Trinitatis appellat: Significans tres Sanctissime Trinitatis personas illi adiuvit spectaculo: Patrem, Aeternum Filio peribuisse testimoniis insigni ea voce dicentem, hic est filius meus dilectus; Spiritum sanctum Divinitatis ejusdem testimoniis præbuisse in Columba speciem descendente super illum; Filius tantum, qui est secunda Trinitatis persona, & medium inter Patrem, & Spiritum sanctum, ne verbum quidem profert ad gloriam suam; immo & contra occulti Di-

S U P P L E M E N T U M

Ad Tractatum

DE CONFIDENTIA, ET AMORE ERGA JESUM CHRISTUM.

M axima, & quodammodo sola hominis in Terra felicitas est Iesum Christum cognoscere, & amare. Alius quilibet amor, amorem, & sapientiam, ac perniciem. Alia quevis cognitione, alius quilibet amor sine hoc inanis est, & sapio inutilis, ac perniciem. Aeterna vita, dicitur Patri suo idem Salvator, est pro uno, veroque Deo cognoscere Te, & quem misisti Filium tuum: Hoc si vita vera, ut cognoscere te Iesum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum: (Joann. 17.) Cum Dei filius sit filius nostra felicitatis, quantum interest nostra illam diligere: hoc etiam dico, si nostram dumtaxat spectare veniam utilitatem? Iste una via est, quæ ducit in Calum: ipse est vita principium, quæ nunquam desicca est. Ipse

Domini Nostri.

III

se veritas est, extra quam nonnisi error, illusio, mendacia invenitur. Quanti ergo referit nostra uni illi adhucere? Tandem aliquando intelligamus nostra referit sequiam hanc, extra quam error est; omnia sunt devia, omnia sunt avia, omnia adducunt in præcepta unde nullus reditus pater. Qui non amat Iesum Christum, non habet vitæ principium; merum est phantasma, mortuus est, duplique morte percussus; tum quia non amat, cum quia non amat Iesum Christum; *Qui non diligit, manus eius morte.*

(1. Joan. 3.) *Qui non omnis Dominus Iesum Christum, anathema sit.* (1. Cor. 6.) Si rationes hujusmodi nos tenebre non posse, duriores sumus lapidibus, & magis abominabiles, quam sepulcrorum putredo. *Pater Crofes in Asceticis Temposo.*

Sed Iesus Christus non solum noster est Deus, noster Non Volens Redemptor, atque Salvator; est etiam Pater noster, est etiam Salvator, & Pater. Nobiscum reputemus omnia, quæ asserit non minima, omnes, quibus uitio comparationes, parabolæ, Salvator, & Pater, sed & Pater etiam.

*Si rationes hujusmodi nos tenebre non ostendat amorem; amorem, quæ omnem fidem excedit. Ego sum Pastor bonus, inquit, & si qua ex oviis meis deeraverit, voluntas, & gaudium, quo afficio illa inventa, abunde de reparat labore, quem in illius anxie perquisitione sustinui. Si sanctus Petrus mergi timeret, Dei Filius illi manum portendens, modicam tantum ejus fidem redarguit. Quæ bonitas, quæ caritas, quæ cura in eorum, qui ipsum sequuntur, necessitatibus! *Miseror super Turbam*, triduo enim me non deferunt; nihil habent, quod comedant; eos vero jejuno dimittere nolo. Sed ut eorum egredi consuleret, que miracula operatus non est? Quid bala vult illa fluvias, latitiae, convivium, quo Pater familias Prodigiun filium exceptit? Nonne Filius Dei largiri nobis dignatus est imaginem suam, illam nobis amantissimi Patri hujus exhibens? Deinde vita ejus pauper, labores, passiones, & mors ejus in Cruci, Sacramentorum Institutio, & potissimum extimum illud fuz Caritatis miraculum adorabilis Eucharistia, omnia nobis in�ptar integrum in optimo hoc Patre confidentiam; omnia clamant contra modicam, quæ in nobis est, confidentiam, & caritatem erga illum. Fieri ne potest, ut poterit tantaque fides in nos benevolentia testimonia, diffidamus adiuc. *Pater Crofes.**

Jesum Christum cognoscere, & illum non amare, & non dicimus.

Quocunq; qui illi est, qui illi est ab illo ipsi, qui eum cognoscere proficitur. Hinc con-

scientiam, quam modicum adit devotionis solida, veræ, & exemplari hominum plurimorum, eorum etiam, qui

miracula: nihil in tota ipsius mortal vita inventemus, Pater etiam, & Pater.

Si rationes hujusmodi nos tenebre non ostendat amorem; amorem,

*qui omnen fidem excedit. Ego sum Pastor bonus, inquit, & si qua ex oviis meis deeraverit, voluntas, & gaudium, quo afficio illa inventa, abunde de reparat labore, quem in illius anxie perquisitione sustinui. Si sanctus Petrus mergi timeret, Dei Filius illi manum portendens, modicam tantum ejus fidem redarguit. Quæ bonitas, quæ caritas, quæ cura in eorum, qui ipsum sequuntur, necessitatibus! *Miseror super Turbam*, triduo enim me non deferunt; nihil habent, quod comedant; eos vero jejuno dimittere nolo. Sed ut eorum egredi consuleret, que miracula operatus non est? Quid bala vult illa fluvias, latitiae, convivium, quo Pater familias Prodigiun filium exceptit? Nonne Filius Dei largiri nobis dignatus est imaginem suam, illam nobis amantissimi Patri hujus exhibens? Deinde vita ejus pauper, labores, passiones, & mors ejus in Cruci, Sacramentorum Institutio, & potissimum extimum illud fuz Caritatis miraculum adorabilis Eucharistia, omnia nobis in�ptar integrum in optimo hoc Patre confidentiam; omnia clamant contra modicam, quæ in nobis est, confidentiam, & caritatem erga illum. Fieri ne potest, ut poterit tantaque fides in nos benevolentia testimonia, diffidamus adiuc. *Pater Crofes.**

*Jesus Christus non solum pro nobis mortuus est; est etiam Mediator noster in Celo, ex quo duplice capite hac nobis est elicienda conclusio: Nihil ergo nos separare debet ab illo amore. Utile afferri possunt rationes aquilones, urgientes, fortiores: five infinita illius beneficia specentur, seu adorabiles illius persona recipiuntur. Numquid dubitabimus, an nobis pro illo moriendum sit, qui pro nobis mortem subire non detrahebit? *Urque Domine, dum tua Passionis recordor, dum crudelissime tua mortis memini, quam pro me pati dignatus es; facis animi, ac roboris mihi ineffe confido, modo mihi gratia tua ferat open, ad malam qualiter provocanda, utrum me ab amore tuo veleant divellere. Da quoniam vim triumphum reperiendi de voluntatibus, que magis quam ipsi cruciatus, sunt pertinente. Fidelis sapio te ipsum interrogare debet, num quicquid in mundo vel flavissimum est, vel tertiuum, valet me separare a Iesu Christo?* Si secretamente dumtaxat sufficerit culpa ad infirmum mihi fortunam comparandam, numquid fidelis permaneret? Quod suum illi tunc repondebit cor, fatis offendit, utrum ipse suum diligat Salvatorem. Heu, si ex corde sermonem possemus elicer, quem metundem esset, ne Jesus Christus admodum paucos fideles servos inveniret! Hisue opus est experimentis ad dignoscendam amoris nostri imbecillitatem? similis fabrefactis ignibus, quos levissimus flatus extinguit, vel hoeficis teneris, molibusque, quos tenuis decoquit præmia, nihil tenuius est, nihil infirmius, quam amor nostro erga Salvatorem. Judicemus ex tepe nostro, & modica reverentia, quam testam illi etiam in loco Sancto, ex modica eidem placendi anxietate; & addamus, ex admirabili tranquilitate nostra postquam in illum peccavimus, ex fallaci nostra pace, quam etiam nobismet videtur merito vertere. En quid Christianum avertit animus, & barbaris ipsi videatur incredibile. Dei filius possidet unius qualitatis omnes quæ corda nostra alicere, sibiisque conciliare possunt. Jesus Christus est Deus noster, Redemptor, Rex, Mediator, Pater. Non lateat, quid fecerit pro nobis; numquid nondum fatis operatus est? Heu! plura fecit, ut nos ad ipsum amandum cogere, quam ipsi credere valeamus. Sed intelligo, unde hoc factum. Cor nostrum ita corruptum est, ut beneficium nimis magnum potius odium pariat quam gratianum sensum; & omni spæ abjecta, futurum ut fatis digno infinita Salvatoris nostri largitatem respondemus, credimus nobis illud minime respondendum esse. Sed adorabilis iste Salvator, numquid factus est minus amabilis, quia nos nimis amavit! *Pater Crofes in Asceticis.**

Infinita est Iesu Christi potestas; bonitas ejus nullis fatus coarctatur. Quid illi non est de nobis bene merenti, Qualitates

nosque beatos efficiendi desiderium! Iste se ad peccatores meritos, salvos faciendo venisse profiter. Nullus unquam suauior fatus.

fuit Dominus: ubi vero melior Pater? dices eis fatis, misericordia eis, ut gratia ipsius participes fias. Numquid nimis pondere pragmati effis? dicit nobis; venite ad me, & ego vos reficiam.

Bonæ Dei, quæ suaves invitationes! Sed quid signifi-

C. compa-

K. cat